

COMUNICACIÓ A LA DIÒCESI DE TORTOSA

Benvolguts germans: en el dia d'avui, festa de sant Tomàs de Villanueva, s'ha fet públic el meu nomenament per part del papa Francesc com a nou arquebisbe de València. En aquests moments desitjo agrair al Papa els dos gestos de confiança que ha tingut amb mi al llarg de la meua vida episcopal: el meu nomenament com a bisbe d'aquesta diòcesi de Tortosa, que es va fer públic el 17 de maig de l'any 2013, i aquesta nova missió com a arquebisbe de la meua diòcesi natal.

En aquest moment vull compartir amb vosaltres els tres sentiments que m'envaeixen. En primer lloc un sentiment de gratitud: GRÀCIES per tot el que he rebut de tots vosaltres al llarg d'aquest temps en què he sigut bisbe d'aquesta diòcesi. Gràcies als sacerdots pel testimoniatge de fidelitat i d'amor al sacerdoci que he vist en vosaltres; pel vostre lliurament generós i incansable a les comunitats cristianes de la diòcesi, moltes d'elles petites en nombre d'habitants, però totes riques en vida cristiana; per l'esforç que feu a cuidar la vostra vida sacerdotal i la comunió presbiteral i que es manifesta en les trobades mensuals de formació, de recessos o de celebracions que tenim al llarg del curs; pel treball per a anunciar l'evangeli a tots i que es percep en la catequesi i altres activitats que donen vida a les nostres parròquies.

Gràcies a tots els consagrats i consagrades que sou un testimoniatge de lliurament radical al Senyor. Algunes de les vostres congregacions van ser fundades aquí i sempre he percebut un gran amor cap a la nostra diòcesi. La integració de la vida consagrada en la vida diocesana és exemplar. De manera especial vull agrair l'oració dels diferents monestirs de vida contemplativa. També he comprovat fins a quin punt estimeu a la nostra església diocesana. Pregueu per ella, perquè el Senyor faça fructificar el treball apostòlic dels sacerdots i de tots aquells que estan compromesos en la vida de les nostres parròquies.

Gràcies als laics que enriqueix amb el vostre compromís la vida de les comunitats parroquials: catequistes, voluntaris de Càritas, membres de grups i associacions de fidels, dels moviments apostòlics i de les confraries. Vosaltres doneu vida a la nostra església diocesana. Sense el vostre lliurament la nostra diòcesi seria més pobre. Hem viscut moments bonics al llarg d'aquests anys: recordo les celebracions amb motiu de l'any de la misericòrdia, les trobades diocesanes en l'obertura del mes missioner extraordinari convocat pel papa Francesc i les celebrades amb ocasió del procés sinodal. En eixos moments vaig percebre el goig i el sa orgull que teniu de pertànyer a aquesta diòcesi de Tortosa.

Gràcies a tots els cristians senzills que amb la vostra oració i participació en l'Eucaristia sosteniu la vida de la diòcesi. Durant aquests anys he visitat totes les parròquies i llocs on se celebra habitualment l'Eucaristia.

He conegut matrimonis i famílies en les quals es viu la fe. En la visita pastoral he pogut percebre autèntics signes d'una santedat viscuda amb senzillesa: visitant als malalts alguns dies he tornat a casa amb la sensació que no era jo qui els havia evangelitzat, sinó que ells m'havien evangelitzat a mi en comprovar com vivien la fe enmig del sofriment. Eixa és la vida de l'Església més autèntica.

De manera especial us vull donar les gràcies perquè m'he sentit sempre acollit com a la meua casa i en la meua família. Durant aquests anys he viscut els moments més dolorosos de la meua vida: la malaltia i la mort dels meus pares. En aquesta situació he experimentat que l'Església és una vertadera família que ens acompanya i ens sosté amb l'afecte i amb l'oració. És una cosa que no oblidaré mai.

En segon lloc, mirant el molt que he rebut i el poc que us he pogut donar, vull també demanar-vos PERDÓ: perdó si en algun moment no he tingut actitud d'autèntica escolta, si no he sabut comprendre a algú, si no m'he comportat com un pastor que estima a les seues ovelles. Crec que en tot moment he actuat buscant el bé d'aquesta diòcesi a la qual estimo profundament, però a vegades ens fallen les formes o perdem la paciència. Tots tenim les nostres limitacions. Per elles us demano perdó.

Finalment, us convido a no perdre l'ESPERANÇA. Els temps no són fàcils, però aquí he vist molta vida cristiana, molt de compromís, moltes persones que estimen el Senyor i l'Església. La diòcesi de Tortosa, malgrat ser petita quantitativament, és una gran diòcesi, perquè el que fa gran a l'Església és el lliurament dels cristians a la nostra missió, i el que la fa créixer és que nosaltres ens creguem i visquem allò que anunciem. Si no perdeu la il·lusió i el goig de la fe, i la viviu amb humilitat i senzillesa, la vida cristiana no morirà en aquestes terres que, en certa manera, són també meues, perquè formen part de la meua vida per sempre.

A la Mare de Déu, venerada en aquesta diòcesi en tantes ermites i santuaris de gran bellesa i de profundes i arrelades tradicions que han nascut de la fe i han ajudat a mantenir-la durant segles, encomano el present i el futur de la diòcesi i li demano, ja des d'aquest moment, que prompte tingueu un pastor que us estime amb el mateix amor de Crist.

†Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa
Arquebisbe electe de València